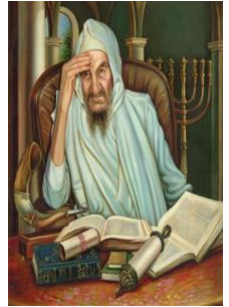

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה, יהודה בן שרה.
 להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "בהר"

מספרים על משפחה מרובת ילדים שמצבה הכלכלי היה קשה, אוכל בסיסי כמעט ולא היה, הילדים הסתפקו במועט ונאלצו להסתדר עם חדר שינה אחד וסלון. האב ניסה הכל, פנה לעירייה, לעמידר לכל גורם אפשרי ברווחה. אך תמיד נתקל בתירוצים והתעלמויות מצד הרווחה. הוא היה על סף ייאוש ואז יום אחד חבר שלו אמר לו "יש רב גדול, תלך אליו לבקש ברכה ותספר לו את מצבך, אולי מהברכה שלו הישועה שלך תגיע". האיש לא כל כך שמח ואף ענה לחברו "מה כבר ברכתו של הרב תעזור לי? אם כל הכבוד, אני לא צריך תרומה קטנה, אני צריך דירה חדשה ל 13 ילדיי שישנים בחדר אחד". חברו עודד אותו ואמר שה' כל יכול ובשניה אחת הוא יכול להושיע אותו וה' בלתי מוגבל. האיש טיפה התעודד והסכים ללכת לקבלת קהל לבקש ברכה מהרב. והינה כאשר הגיעו, ראה האיש תור ענק והחל לקבל פחד ויראה כי הבין שהגיע לרב גדול וחשוב שכולם באים לבקש את עצתו וברכתו. לאחר המתנה ארוכה הגיע תורו. הוא נכנס לרב לקבל ברכה, והחל לבכות על מצבו ועל מצב משפחתו, "אין לנו פרנסה מספיק לצרכי הבית, בנוסף בבית יש חדר שינה אחד המספיק ל 13 ילדיי". הרב שמע את המצב, בירך את האיש והוסיף "קח תפוח לילדייך, בקרוב תראו ישועה גדולה, רק תאמינו בה' ואל תאבדו תקווה". האיש מצד אחד שמע את ברכת והבטחת הרב שיצפו לשועה ושמח, אך לא הבין מדוע הביא לו תפוח אחד ל 13 ילדים. הוא לא שאל שאלות, הודה לרב והלך לדרכו. כאשר הגיע לביתו, הוא סיפר לאשתו את כל אשר אירע אצל הרב ואת הבטחתו שישועתם קרובה לבוא. בצהריים כאשר כל הילדים התאספו סביב השולחן, החל האב לפרוס להם מהתפוח ולחלקו לכל ילדיו שווה בשווה. פתאום, נשמעו דפיקות בדלת. אחד הילדים רץ לפתוח את הדלת. "היכן אביך?" שאלו שלושת האנשים שהיו לבושים בחליפות מהודרות. "אבא, מחלק לנו תפוח לארוחת צהריים". האנשים הזדעזעו והיו חייבים להיכנס פנימה לראות את המחזה. "אנחנו לא מאמינים למראה עינינו, 13 ילדים על תפוח אחד???" מהר מאוד הוציאו עט ודף והחלו לסכם "ביקרנו אצל המשפחה, המצב מזעזע עד כדי כך שהאב חילק ל 13 ילדיו תפוח אחד לארוחת צהריים". סיימו גורמי הרווחה את סיכום הביקור. למחרת כבר המשפחה קיבלה דירה חדשה וגדולה.

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	19:15	20:07	21:01
ת"א	19:13	20:05	20:58
חיפה	19:16	20:07	21:02
באר שבע	19:13	20:05	20:58

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, שירה בת אוסנת, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, משה בן גאולה, שלום בן יוסף

בפרשה שלנו מוזכר העניין של שנת השמיטה. וכך ציווה ה' לגבי השנה השביעית "ושבתה הארץ שבת לה." ה' מצווה אותנו בשנה השביעית לשבות מלעבוד את האדמה. וניראה שאפשר לשאול, מדוע האדם צריך לשבות בשנה השביעית ולא לעבוד את האדמה? ועוד יש להקשות מדוע הסדר הוא "ושבתה הארץ שבת לה", "שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמור כרמך ואספת את תבואתה", והרי היה צריך להיות כתוב ההפך, שהרי תחילה עובדים שש שנים עבודת האדמה, ורק לאחר שש השנים בשנה השביעית צריך לשבות ממלאכה. אור החיים הקדוש, מסביר שהסיבה לשנת השמיטה בשנה השביעית היא גודל האמונה והביטחון בה' יתברך. "ה' יתברך הכניס כוח בבריאה להתקיים רק לשישה ימים, ובכל שבת ושבת ה' חוזר ומחדש את העולם ונותן לו כוח להתקיים לעוד שישה ימים. (וכפי שאנו אומרים בתפילה "היום יום אחד בשבת קודש, היום יום שני בשבת קודש וכו'..) וזה הקשר בין השבת לארץ. שהעולם (הארץ) מתקיים בזכות השבת. ביום השביעי צריך לשבות ממלאכה מתוך האמונה בבורא העולם שציווה על השבת, ובוטחים בה' שישלח לנו פרנסה אף על פי ששבותים מהעבודה. וכך גם לגבי ארץ ישראל, מתוך האמונה שהארץ ביד ה', שאין הארץ של האדם אלא של ה', ואין פרנסתו מן האדמה אלא מאת ה' יתברך, ועל ידי ששבתה הארץ שבת לה', יימשך כל ההשפעות והברכה לעבודת הארץ בכל שש השנים הבאות. אך אם נסתכל יש עוד עניין מדוע דווקא בשנה השביעית האדם צריך לעזוב את האדמה ולבטוח בה' ולפנות את זמנו יותר ללימוד התורה הקדושה ועשיית מצוות, וזמן לחיי המשפחה. הינה אם נסתכל היטב, פעמיים בשנה היו תלמידי חכמים יוצאים מהישיבה לעבוד את האדמה וכל שאר השנה היו יושבים ושוקדים על התורה. והינה נחשב היטב פעמיים בשנה כפול 6 שנים זה סך הכל 12 חודשים. כלומר שנה אחת. ולכן בשנה השביעית מחזירים את כל השנה הזאת את כל ה 12 חודשים הללו לכבוד ה' יתברך ועוזבים את האדמה ותולים בטחוננו בה' יתברך שהוא זן ומפרנס לכל.

רבי מאיר בעל הנס (י"ד אייר) :

רבי מאיר בעל הנס היה גדול התנאים בדור הרביעי ותלמידו החשוב ביותר של רבי עקיבא. נשא לאישה את ביתו של רבי חנינה בן תרדיון שהיה מעשרה הרוגי מלכות. רבי מאיר עסק הרבה בסידור המשניות וכל משנה שאין מזכירים בה מי אמרה מקובל בידינו כי רבי מאיר אמרה. הרבה משתמשים בשעת צרה בשמו שאומרים "אלהה דרבי מאיר ענני" בזכות מעשי הנסים שהתרחשו עימו. הוא נפטר בי"ד אייר, פסח שני. ונקבר בעיר טבריה.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

הבבא סאלי הקפיד מאוד בקציצת הציפורניים. ומעשה שפעם אחת ראה הבבא סאלי את חתנו שהיה שוחט ומוהל. ואמר לו "דע לך שגם מי שהוא שוחט ומוהל צריך לקצץ ציפורניו ולהשאיר רק ציפורן דקה לצורך הפריעה או לצורך בדיקת הסכין ולא יאריך ציפורניו כי גידול הציפורניים הוא דבר קשה ומר לנפש האדם ומושך אליו טומאה. ומעשה באחיו הגדול, רבי דוד, שקיצץ ציפורניו וציפורן אחת עפה ונעלמה. חיפש אחריה בכל החדר ולא מצאה. לבסוף קרא למשרתו וציווה עליו להמשיך לחפש עד שימצא. המשרת חיפש כמה שעות והתייאש, והלך וקצץ ציפורן אחת ממנו והביא לרבי דוד "הינה מצאתי את הציפורן". צחק רבי דוד ואמר "האם אתה חושב שהציפורניים שלי

דומות לציפורנים שלך? שלי לעולם לא ציפורניים ארוכות כפי שהציפורן שלך, לעולם אסור לאדם להאריך ציפורניו, שהרי נותן לטומאה להידבק אליו וכבר הסבירו על כך המקובלים.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

על הפסוק "כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו" מפרש הרב, מדברי אור החיים הקדוש, שכאשר עם ישראל סרים מדרך הטוב, הם גורמים לה' להפוך לרש ומך (עני), וכמי שאין לו כוח להושיעם. כי כל ההשפעות והשפע תלויים במעשיהם של ישראל. דרך שניה שחש ושלום גורמים לשפע להיסתלק, הוא שהופכים את האמת לשקר. "האמת היא כבדה, על כן נושאה מעטים". טבע האדם, שאינו אוהב לשאת משא כבד, ולפעמים נתקל האדם במצבים שאם יוציא מפיו שקר, יתקדם מהר יותר בעבודה, או יחמוק מעונש שישקר על הרשויות ויעלים את האמת, ולכן האמת נחשבת בעיניו למשא כבד. ולעומת זאת, השקר נדמה בעיניו לדבר קל ומהיר, ולפעמים גורם לו רק להרויח. אך צריך לדעת שזה רק להתחלה, כי נאמר "המרמה בדרכיו מתאבל בסופו" וגם "עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבנו".

הבעל שם טוב הקדוש

מספרים שבתקופה שעדיין הבעל שם טוב לא היה מפורסם בעולם, הוא התפרנס ממכירת חול וטיט בעיר על מנת שיחשבו שהוא אדם פשוט, אשתו שידעה את מעלת בעלה ואת רצונו להסתיר את צדקתו מעיני הבריות, הצטרפה אליו והיתה עוזרת לו להעמיס חול על העגלה. פרנסתם היתה דחוקה מאוד, וביכולתו של הבעל שם טוב היה לקנות רק סוס חלש וזקן. גם המספוא שהיה יכול לספק לסוס, לא היה מהמשובחים. עם הזמן הסוס נחלש מאוד עד שלא היה יכול עוד לשאת משא. והבעל שם טוב היה במצוקה גדולה. פעם אחת הוא נפגש עם כמה עניים, וסיפר להם על מצוקתו. העניים הציעו לו שישע לכפר מסויים הסמוך לעיר אומן, שם מתגורר יהודי בשם רבי ברוך, הוא בעל אחוזה גדולה, עשיר הוא ויכול לעזור לך. האיש מכניס אורחים ידוע, אומרים שכאשר מגיע אליו אורח עני שסוסו נחלש, הוא נותן לו את אחד מסוסיו החזקים והבריאים תמורת הסוס החלש. שמע זאת הבעל שם טוב והחליט ללכת לנסות זאת. כאשר הגיע, הופתע לגלות שדברי העניים נכונים. בעל האחוזה ואשתו היו יהודים רחמנים, וגומלי חסדים. בעיקר אהבו הזוג את מצוות הכנסת אורחים. ולשם קיום מצווה זו, הם רכשו אחוזה גדולה עם חדרים קטנים לאירוח עוברי אורח. כל אורח היה זכאי לישון שם שבוע ולקבל בכל יום 2 ארוחות. וביום שישי ושבת היו זוכים לשבת יחדיו עם רבי ברוך בשולחן שבת מיוחד לכל האורחים. באחד הימים במהלך השבוע, סיפר הבעל שם טוב לבעל האחוזה על סוסו החלש, ומהר מאוד ציווה בעל האחוזה להחליף לבעל שם טוב את הסוס בסוס חזק ובריא. בלילה, כאשר רבי ברוך התעורר משנתו לבדוק בחדרים האם הכל בסדר, הוא ראה מאחד החדרים אור חזק כגחלילית אש. הוא התקרב וראה את האורח המוזר (הבעל שם טוב) יושב על הארץ ועורך תיקון חצות. הוא הבחין בבעל

שם טוב מוציא את מילות התפילה בבכי ובצער עמוק על השכינה שגלתה, אך זה לא הדבר היחיד המזעזעז שראה, האור המופלא לא בקע רק מהבעל שם טוב, אלא מהאיש הלבוש בגדים לבנים שישב לידו, ומסביבם היה אור עצום. רבי ברוך לא הצליח להתמודד עם המראה הזה ולכן התעלף. הבעל שם טוב שמע נפילה, הוא פתח את הדלת וראה את רבי ברוך מעולף ארצה. "יסלח לי כבודו שלא כיבדתי אותך כראוי" ביקש סליחה מהבעל שם טוב, "לא ידעתי כי כבודו קדוש וצדיק". ביקש שנית את סליחתו. הבעל שם טוב ביקש ממנו לשמור בסוד את אשר ראה, ולא לספר לאיש, כי הוא אינו מוכן להתפרסם בעולם. והוסיף "בשמיים התרגשו מאוד ממעשי החסד שלכם, ולכן יעניקו לכם בשנה הבאה בן זכר שיהיה צדיק גדול". והוסיף "כשיוולד על אשתך להקפיד להניק את הילד בעצמה ולא למסור למינקת כפי שנהגה בשאר הילדים האחרים. עליכם לשמור עליו ולהשגיח על קדושתו וחינוכו שבעתיד הוא צריך להאיר את העולם. רבי ברוך הודה לבעל שם טוב וביקש לדעת מי הוא האיש הלבוש בגדים לבנים שעמיד לצידו. "מכיוון שזכית לראותו רשאי אתה לדעת, היה זה המהרל מפראג, אשר אתה שייך לצאצאיו. ואתה זכית שנשמת המהרל מפראג תרד שוב לעולם – הפעם בבנך אשר תוליד. רבי ברוך לא ידע נפשו מרוב אושר. "בברית, תקרא לבנך – אריה לייב. ועוד יבוא יום, ואזכה לראות בעצמי את הילד ולברכו". כעבור שנה, ברכתו התקיימה, ונולד לרבי ברוך ואשתו בן. רבי ברוך הזמין לברית את כל עניי הסביבה, בתקווה שגם העני הזה (הבעל שם טוב) יגיע בעצמו. בברית, הסתובב רבי ברוך, לחפש את הבעל שם טוב, לפתע הוא הבחין בקבוצת אביונים עניינים פשוטים שעומדים בצד. וביניהם ישב גם הבעל שם הקדוש שהסתיר עצמו מהבריות. רבי ברוך ביקש ממנו להיות הסנדק. אך הבעל שם טוב סירב וביקש שלא יכבדו במצווה זו שהרי העדיף להישאר פשוט לעיני הבריות. בברית קראו את שמו אריה לייב, כפי שציווה הבעל שם טוב. אחר כך, ביקש רבי ברוך מהעניינים לברך את התינוק (כיוון שרצה שגם הבעל שם טוב יעבור ויברך אותו). כאשר הגיעו לבעל שם טוב אמר הצדיק "עם הארץ אני, ואינני יודע לברך, אבל אני זוכר כיצד פירש אבי הקדוש את הפסוק אברהם זקן – כלומר אברהם מלשון "אב" וזקן מלשון "סבא" והפירוש הוא שאברהם אבינו נעשה סבא של כולנו. מברך אני את הילד שיהיה להיות סבא של כל ישראל. דבריו המשונים של העני שהעיד על עצמו שהוא עם הארץ, עורר צחוק בעיני הקהל, וכולם חזרו וקראו לילד בכינוי "סבא". ומאז הברית, נדבק בילד השם "סבא" שקרא לו העני (הבעל שם טוב), ואותו אחד התפרסם בעולם כ – "סבא משיפולי" הצדיק פועל הישועות שביטל הרבה גזירות על עם ישראל. הכל בזכות ברכתו של הבעל שם טוב הקדוש זכותו תגן עלינו, אמן..

לזיכוי הרבים והפצה, ולהקדשות לעילוי נשמת / לרפואה, ולקבלת חידוש יומי, ניתן לפנות למספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

"ברכת ידיד חשובה ומתקבלת בשמיים במידה רבה יותר מאשר המלצתו הטובה ביותר של המלאך מיכאל" (הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך